

Nedlouho poté, co se královna Amenti znovu chopila po svém návratu moci, začaly se v Radě a z některých směrů ozývat hlasy, zda-li je dál schopná vládnout. Tiché zkažky naznačovaly, že události posledních dvou století na ni měly dopad a královna již není při své síle, jako tomu bylo po dlouhá tisíciletí její předchozí vlády.

Z druhé strany zaznívaly naopak hlasy o potrestání všech, kteří takto znevažují svou vládkyni. Zvláště její Mluvčí byli odhodláni vystopovat a popravit jakéhokoli člena národa, který narušuje zaběhlé pořádky. Situace vypadala, že může každým okamžikem vygradovat v masakr a nestabilitu. Mnozí byli zaskočeni rozhodnutím královny, když svým Mluvčím poručila se stáhnout se a tyto zkažky ignorovat, zvláště s důrazem na zákaz kohokoli takto volajícího a považovaného v jejich očích za zrádce jakkoli trestat.

Namísto toho královna nechala svolat obrovský banket, kam byla pozvána jak její Rada, tak snad každý významný člen velkorodu. K úpodivu i představení menších rodů obdrželi pozvání na tuto událost. Reči na chvíli umlkly v předtuše nadcházejících oslav a napětí, které bylo přímo hmatatelně cítit ve vzduchu. Večer banketu nadešel a každý očekával, co přijde.

Když oslavy gradovaly a nervozita účastníků nebyla téměř k vydržení, sestoupila Amenti doprostřed sálu následována svými dvěma Mluvčími. Davy se před ní rozestupovaly až kolem královny vznikl ne méně než dvacet sáhů velký kruh prázdnoty. Amenti stála a mlčela, jako by si vychutnávala pocity a úzkost mnohých přítomných. Pokývla svým dvěma ochráncům a ve chvíli, kdy tak učinila se otevřelo několik dveří a do sálu vpochozovali její jednotky vedoucí skupinu dětí. Bystrý pozorovatel si velmi rychle spočítal, že se jedná o sedm dívek a sedm chlapců, všichni ve věku mezi sedmi a třinácti

lety. Nejen jejich mládí vyvolalo v očích přítomných překvapení, jednalo se o potomky či příbuzné představitelů sedmi nejvýznamnějších velkorodů Ledových ostrovů, vždy jedna dívka a jeden chlapec z daného velkorodu. Ozvaly se pobouřené hlasy, ale pohled na královniny strážce a Cambiony, kteří zastoupili vchody do síně, velmi rychle znovu nastolil tiché očekávání.

Královna ještě chvíli stála a čekala, až se sedm párů dětí postaví v kruhu kolem ní. Nikdo, krom jejich stráží, neměl odvalu se pohnout, někteří možná ani neměli důvod zasahovat, jiní jen očekávali, co se bude dít, někteří smíření s nevyhnutelným.

“Někteří z vás tvrdili, že má síla a schopnost vládnout upadla. Někteří z vás zkoušeli vyvolat povstání a revoluci. Někteří z vás jen tak přikyvovali, jiní zůstali věrní a o jejich pochybnostech nemohla být řeč. Můj národ však není banda o kost se rvoucích dětí, jste hrdí, odhodlaní a schopní. Ukončím vaši nejistotu dnes jednou a provždy, aby již nikdo z vás nepochyboval, zdali snad mám či nemám sílu vládnout.” promluvila do tichého sálu královna a když nechala svůj hlas doznít síní, jen vztáhla ruce od sebe.

“Duše Převtělených je silná, skrze mě bere...” s první slabikou posledního slova se všech čtrnáct dětí sesunulo k zemi, jako by jejich duše zčistajasna opustila schránky a vydala se tam, kam se duše Převtělených po smrti odebírají. Nikdo nepochyboval, že se tak skutečně stalo, těla na zemi byly již jen prázdné schránky. Ticho, které v sále nastalo by se dalo krájet, kdyby bylo snad čím.

“Duše je však moudrá,” vykřikla znovu královna a pozvedla své paže vzhůru, “dokáže brát... ale i dávat.” téměř až vykřikla a v tu chvíli se sedm párů potomků opět probralo k životu, jako by se před chvílí nic nestalo. Úžas a překvapení v očích nejméně poloviny osazenstva vyvolal v

Amenti spokojený úsměv. Ale to nebylo vše, když hlasy znovu utichly, královna dál pokračovala ve svém proslovu.

“Avšak jednoho dne se Duše rozhodne, že i mě čeká daleká cesta a odejdu. Možná brzy, možná za dlouhou dobu. Než, a až se tak stane, všichni zde přítomní vězte, že jeden z těchto čtrnácti následníků mocných rodů se ujme mého trůnu zde na Ledových ostrovech a zaujme mé místo! Který to bude, a zdali se toho vůbec dožijí, nechť rozhodne sama Duše a vy sami svými činy.”

Královna svým pohledem přejela po všech přítomných, pokynula svým Mluvčím a jen za zvuku klapajících podpatků a nevěřícího pohledu přítomných vyšla ze sálu. Tak se začal psát příběh následníků, kterým národ záhy začal přezdívat “Děti Amenti”.